

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
tel. (52) 345-56-44, Fax (52) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 27 sierpnia 2013 r.

RBG- 430-01/13/KL

DECYZJA nr RBG-19/2013

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na **Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir w Toruniu** karę pieniężną w wysokości **12.000,00 zł** (słownie: dwanaście tysięcy złotych), co stanowi równowartość 2.935,28 euro (słownie: dwa tysiące dziewięćset trzydzieści pięć euro 28/100) z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy w toku postępowania mającego na celu ustalenie, czy wzorce umowne stosowane przez Macmir Sp. z o.o. przy udziale Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir zawierają niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów, uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w szczególności w związku z naruszeniem przepisów ustawy o kredycie konsumenckim oraz innych ustaw, prowadzonego pod sygn. akt RBG-405-40/12/KL.

Uzasadnienie

W dniu 1 października 2012 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: **organ ochrony konsumentów** lub **Prezes UOKiK**) postanowieniem nr RBG-194/2012 wszczął postępowanie wyjaśniające, którego celem jest ustalenie, czy wzorce umowne stosowane przez Macmir Sp. z o.o. przy udziale Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir (dalej: **przedsiębiorca** lub **Macmir**) zawierają niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów, uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w szczególności w związku z naruszeniem przepisów ustawy o kredycie konsumenckim oraz innych ustaw (RBG-405-40/12/KL).

W toku postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK miał zamiar ustalić, jaka jest rola w udzielaniu pożyczek gotówkowych zarówno po stronie spółki Macmir Sp. z o.o. jak i Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir.

W związku z powyższym pismem z dnia 1 października 2012 r. organ ochrony konsumentów skierował do Mirosława Mackiewicza wezwanie w toku postępowania wyjaśniającego w celu przedłożenia wzorców umownych stosowanych w obrocie konsumenckim oraz udzielenia informacji dotyczących sposobu udzielania pożyczek gotówkowych. Wezwanie zostało przesłane na adres wykonywania działalności przez Macmir, tj. Grudziądzka 4a/4 w Toruniu, zgodnie z informacją zamieszczoną w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Tożsame wezwanie zostało przesłane również do spółki Macmir Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu.

Przedsiębiorca pismem z dnia 12 października 2012 r. udzielił żądanych informacji, iż to on w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udziela pożyczek konsumentom. Mirosław Mackiewicza wskazał ponadto, iż spółka Macmir Sp. z o.o. zawiesiła działalność od października 2011 r. Mając na względzie powyższe, dalsza korespondencja prowadzona była wyłącznie z Mirosławem Mackiewiczem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Macmir w Toruniu.

W dniu 17 października 2012 r. zostało wysłane do Macmir wezwanie do przedłożenia kolejnych dokumentów oraz wyjaśnienia wątpliwości związanych z wcześniej przekazanymi materiałami. Pismem z dnia 3 listopada 2012 r. przedsiębiorca udzielił lakonicznych odpowiedzi na zadane w wezwaniu pytania.

Mając na względzie wątpliwości interpretacyjne w zakresie udzielonych odpowiedzi, Prezes UOKiK wezwał Macmir w dniu 21 grudnia 2012 r. do udzielenia odpowiedzi na wskazane w wezwaniu pytania, a także do przedłożenia określonych informacji, wyznaczając przy tym 14-dniowy termin realizacji obowiązków wynikających z przedmiotowego wezwania. Przedsiębiorca odebrał wezwanie w dniu 27 grudnia 2012 r. (zgodnie z informacją znajdującą się na zwrotnym potwierdzeniu odbioru). Pismem z dnia 4 stycznia 2013 r. Macmir oświadczył, iż przedłoży odpowiedź na ww. wezwanie do dnia 31 stycznia 2013 r. Wskazać należy, iż przedsiębiorca nie wystąpił do Prezesa UOKiK z wnioskiem o przedłużenie terminu, a jedynie samodzielnie wyznaczył okres, w którym zostaną udzielone żądane przez organ ochrony konsumentów informacje. W piśmie nie zostało wskazane żadne uzasadnienie dla tak wyznaczonego terminu.

W związku z brakiem odpowiedzi na wezwanie, organ ochrony konsumentów ponowił wezwanie (w dniu 7 lutego 2013 r.) w zakresie wskazanym w poprzednim wezwaniu, wyznaczając termin 3 dni od dnia otrzymania wezwania na udzielenie wymaganych informacji. Powyższe wezwanie zostało odebrane przez przedsiębiorcę w dniu 12 lutego 2013 r., (zgodnie ze zwrotnym poświadczeniem odbioru).

Odpowiedź w wyznaczonym terminie nie została udzielona, dlatego też Prezes UOKiK po raz trzeci wezwał Macmir (w dniu 27 lutego 2013 r.) do przesłania wymaganych informacji oraz dokumentów (tożsamy, jak w poprzednich wezwaniach), wyznaczając termin 3 dni od momentu otrzymania pisma na wywiązanie się z obowiązku przedłożenia wskazanych dokumentów. Pismo zostało odebrane w dniu 6 marca 2013 r. (zgodnie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru), ale do dnia wszczęcia niniejszego postępowania

przedsiębiorca nie udzielił organowi ochrony konsumentów żądanych informacji ani nie przedłożył wymaganych dokumentów.

W tym miejscu wskazać należy, iż zarówno wcześniejsze wezwania, na które Prezes UOKiK uzyskał odpowiedź, jak również trzecie wezwanie powtórzone dwukrotnie, na które odpowiedź nie została udzielona – zostały sformułowane na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) – dalej: **u.o.k.i.k.** Organ ochrony konsumentów w wezwaniu do przekazania informacji każdorazowo zawarł zakres żądanych informacji, cel żądania oraz termin udzielenia informacji. Nadmienić również należy, iż każde wezwanie zawierało pouczenie, iż w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Mimo wielokrotnych prób kontaktu wykazanych powyżej, przedsiębiorca nie przekazał żadnych informacji w formie pisemnej, elektronicznej czy telefonicznej.

Mając na uwadze powyższe, organ ochrony konsumentów w dniu 28 marca 2013 r. wszczął z urzędu postanowieniem nr RBG-72/2013 postępowanie w sprawie nałożenia na Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir w Toruniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy w toku postępowania mającego na celu ustalenie, czy wzorce umowne stosowane przez Macmir Sp. z o.o. przy udziale Mirosława Mackiewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Macmir zawierają niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów, uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w szczególności w związku z naruszeniem przepisów ustawy o kredycie konsumenckim oraz innych ustaw.

Macmir wraz z postanowieniem wszczynającym niniejsze postępowanie został wezwany do przedłożenia informacji o wysokości przychodu osiągniętego w 2012 r., a także został poinformowany o prawie do ustosunkowania się do zarzutów zawartych w postanowieniu nr RBG-73/2013. Przedsiębiorca w żaden sposób nie ustosunkował się do powyższego postanowienia, nie przedstawił również informacji o osiągniętym przychodzie, mimo że korespondencja została w prawidłowy sposób doręczona w dniu 6 maja 2013 r. (zgodnie z informacją na zwrotnym potwierdzeniu odbioru). Wskazać należy, iż powyższe wezwanie zawierało pouczenie, iż stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k., organ ochrony konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W toku postępowania organ ochrony konsumentów wystąpił do Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Toruniu o przekazanie informacji o wartości przychodu osiągniętego przez Macmir w 2012 r. Z uzyskanych informacji wynika, iż do dnia 25 czerwca

2013 r. przedsiębiorca – mimo ciążącego na nim obowiązku – nie złożył zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (PIT-36).

Jednocześnie w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. RBG-405-40/12/KL, Prezes UOKiK uzyskał informację od Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Tomaszowie Mazowieckim o bezprawnych praktykach Macmir. Co istotne, przedsiębiorca prowadzi korespondencję z ww. Rzecznikiem, w której wskazuje, iż ma świadomość, że toczy się przeciwko niemu postępowanie przed Prezesem UOKiK oraz przed Prokuraturą Okręgową w Toruniu.

Prezes UOKiK dnia 18 lipca 2013 r. poinformował Macmir o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w ramach postępowania o nałożeniu kary pieniężnej, a także o prawie do zapoznania się ze zgromadzonym w aktach sprawy materiałem dowodowym oraz prawie do złożenia końcowego oświadczenia w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługujących uprawnień.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. na przedsiębiorcach ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Powyższy obowiązek wynikający z art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. dotyczy wyłącznie przedsiębiorcy.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k., ilekroć w tejże ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, pojmuje się przez to w pierwszej kolejności przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj.: Dz. U. 2010 r., Nr 220, poz. 1447, z zm.). Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż Mirosław Mackiewicz - prowadząc jako osoba fizyczna działalność gospodarczą - jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym może zostać zobowiązany w toku toczącego się postępowania do udzielenia odpowiedzi zgodnie z wezwaniem organu ochrony konkurencji.

Zakres wymaganych informacji określa Prezes UOKiK w wezwaniu, jednakże u.o.k.i.k. przewiduje obligatoryjne wymogi takiego żądania kierowanego do przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 50 ust. 2 u.o.k.i.k., żądanie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Kierowane do przedsiębiorcy trzykrotnie wezwania zawierały wszystkie ww. elementy, dlatego po stronie Macmir powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego wezwania. Wezwania określały zakres żądanych informacji,

tj. przedłożenia istotnych informacji i dokumentów związanych z działalnością przedsiębiorcy w zakresie udzielania konsumentów pożyczek gotówkowych.

Informacje i dokumenty, których przekazania żąda Prezes UOKiK mają istotne znaczenie dla ustalenia okoliczności faktycznych sprawy. Ich brak uniemożliwia efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie przedsiębiorcy skutkuje niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania określonego w art. 48 ust. 4 u.o.k.i.k. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Cel skierowanego żądania także został jasno określony w wezwaniach poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, a mianowicie w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym.

Wskazać należy, iż w wezwaniach został wyznaczony wystarczająco długi termin umożliwiający wywiązanie się z obowiązków wskazanych w przedmiotowych pismach. Ponadto wezwania zawierały pouczenie, iż w przypadku gdy przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie udziela informacji, bądź udziela nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Nie ulega wątpliwości, iż w okresie od 21 grudnia 2012 r. (czyli data otrzymania pierwszego wezwania, na które nie została udzielona odpowiedź) do 28 marca 2013 r. (data wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary) – Macmir posiadał wystarczająco dużo czasu na ustosunkowanie się do przedmiotowych wezwań. Tymczasem we wspomnianym okresie (3 miesiące) nie podjął żadnych prób kontaktu z Prezesem UOKiK celem wyjaśnienia, dlaczego nie wypełnia obowiązków nałożonych w wezwaniu.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kara pieniężna za nieudzielenie informacji określona w ww. artykule ma charakter:

- represyjny – nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu;
- prewencyjny – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;
- dyscyplinujący – zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania żądanych informacji i dokumentów.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy¹, kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez organ ochrony konsumentów decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem. Z treści powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, ale także udzielenie odpowiedzi po wyznaczonym terminie. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację zadań ustawowych organów administracji publicznej. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym.

Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ ochrony konsumentów wziął pod uwagę stopień zawinienia, objawiający się w możliwości udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK. Przedsiębiorca, mimo trzykrotnego kierowania do niego wezwań, nie udzielił żadnej odpowiedzi, czym powoduje zakłócenie toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Macmir podjął w sposób prawidłowy korespondencję, a co więcej – samodzielnie przedłużył sobie termin na udzielenie odpowiedzi na ww. wezwanie. Niemniej jednak, nawet mimo tak wyznaczonego terminu, nie zdecydował się w żaden sposób na przesłanie wymaganych informacji, ani też na kontakt z organem ochrony konsumentów w żadnej innej formie.

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, iż przedsiębiorca działał w tym zakresie umyślnie, z zamiarem opóźnienia postępowania lub też uniemożliwienia organowi ochrony konsumentów w ustaleniu wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Zauważyć bowiem należy, iż przedsiębiorca - mimo świadomości ciężącego na nim obowiązku wynikającego z wezwań – nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie, a przez to celowo próbował je przedłużyć. Należy mieć na uwadze, iż obowiązkiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium kraju jest przestrzeganie powszechnie obowiązującego prawa, w tym udzielanie niezbędnych wyjaśnień, jeśli przepisy prawa obliguje go do tego. Mając powyższe na względzie Prezes UOKiK uznał, iż działanie przedsiębiorcy w niniejszej sprawie było umyślne.

O konieczności nałożenia kary i jej wymiaru przesądziło również to, iż mimo wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary i skutecznego doręczenia postanowienia wszczynającego niniejsze postępowania, przedsiębiorca nie zdecydował się na żaden kontakt z Prezesem UOKiK, w tym przede wszystkim nie przedłożył dokumentów, które był zobowiązany udostępnić w postępowaniu wyjaśniającym. Powyższa postawa Macmir świadczy o lekceważeniu organów administracji publicznej oraz powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04.

W tym miejscu nadmienić należy, iż organ ochrony konsumentów przy obliczaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił również konieczność zbadania uprzedniego naruszenia przepisów u.o.k.i.k. Niemniej w wyniku braku stwierdzenia takiego naruszenia organ ochrony konsumentów nie zdecydował się na podwyższenie wymiaru kary w oparciu o przedmiotową przesłankę.

Mając powyższe na uwadze, organ ochrony konsumentów nałożył na Macmir karę pieniężną w wysokości 12.000,00 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych), co stanowi równowartość 2.935,28 euro (słownie: dwa tysiące dziewięćset trzydzieści pięć euro 28/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2012 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,0882 zł. Stosownie bowiem do art. 5 u.o.k.i.k., wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wskazać należy, iż maksymalny wymiar kary, jaki można nałożyć na przedsiębiorcę w związku z nieudzieleniem informacji w wyznaczonym terminie to 50.000.000 euro. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Na zakończenie należy podkreślić, iż nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 u.o.k.i.k. nie zwalnia go z nałożonego na niego już obowiązku udzielenia tychże informacji. Tak więc Macmir cały czas zobowiązany jest do udzielenia informacji, których żądał organ ochrony konsumentów w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. RBG-405-40/12/KL.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie **14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w **NBP o/o Warszawa** na nr **51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.i.k. w związku z art. 479²⁸ §2 Kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska*

